

kunne eventuelt overveje at lade småbørnsfamilierne gå foran. Det andet er et forslag om en længere barselorlov, som man også vil møde i den nærmeste fremtid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af ankeadgang på hjemmehjælpsområdet.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 12/10 94).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg må også sige om forslaget her, at det er et forslag, regeringen har sympati for, men som vi ikke kan støtte.

Indsatsen for en bedre hjemmehjælp er en af den kommende periodes vigtige opgaver. Vi bliver jo jævnligt konfronteret med forskellige beretninger om hjemmehjælp, der ikke er god nok, og det skal vi selvfølgelig tage alvorligt, men vi skal også lige huske på, at den slags enkeltsager kan give et fortegnede billede og forrykke proportionerne, når det handler om, hvordan det egentlig forholder sig.

Jeg synes, det er vigtigt lige at huske på, at Socialforskningsinstituttet i 1993 gennemførte en undersøgelse af hjemmehjælpen for Københavns Kommune. Den viste, at omfanget og indholdet af hjemmehjælpen stort set er tilfredsstillende for dem, der får hjemmehjælp. Det æn-

drer selvfølgelig ikke ved, at der er brug for en samlet indsats, der sikrer en mere stabil og ensartet hjemmehjælp.

Men – og det behøver jeg selvfølgelig ikke at fortælle hr. Villy Søvnald, ordføreren for forslagsstillerne – hjemmehjælpen er en kommunal opgave og er også en individuel ydelse baseret på et skøn. Derfor er det ikke nogen enkel, entydig eller let sag at ændre på og sikre en generel forbedring af hjemmehjælpen, og der er ikke nogen enkel og let vej til det.

Man kan også sige, at der er mange forklaringer på, hvorfor det nogle steder halter med hjemmehjælpen. En række af de forhold synes jeg der er behov for at få mere klarhed over, inden vi tager det videre skridt og vurderer behovet for en ankeadgang.

Man kan sige, at vi stadig væk har brug for at få vurderet forudsætningerne, og at der også er en række områder, hvor vi har brug for at tage initiativer, f.eks. at få skabt en mere tidssvarende, moderne vejledning for hjemmehjælpen, altså få nogle nye retningslinjer for den generelle hjemmehjælp.

Desuden er der også brug for, at den enkelte modtager af hjemmehjælpen har et klart indtryk af omfanget af den hjemmehjælp, der er blevet visiteret.

Det er her, visitationsskemaet, som SF også foreslår, kommer ind i billedet, og jeg er meget enig i, at vi skal have indført en generel pligt for kommunerne til at anvende visitationsskemaet i forbindelse med tildeling af hjemmehjælp.

En velfungerende hjemmehjælpsordning forudsætter selvfølgelig også, at der bliver uddannet tilstrækkeligt med hjemmehjælper, og at de så også tager arbejde som hjemmehjælper, når de er blevet uddannet. Et af problemerne er jo, at der er et ret stort gennemtræk i faget – enten således, at de uddannede hjemmehjælper eller pleje- og sundhedsassistenter ikke bliver i faget, eller således, at de bliver der i ret kort tid. På den måde kan man jo heller ikke altid sige, at der er tilstrækkeligt med hjemmehjælper, og det er også baggrunden for, at regeringen overvejer, om vi kan være med til at sikre, at flere arbejdsløse bliver ansat inden for hjemmehjælpen. Vi vil også se på, om de gode erfaringer med at supplere hjemmehjælpen med rengøringskorps, som der er i nogle kommuner, er noget, der kan bruges i større omfang.

Endelig har regeringen som bekendt allerede i år og til næste år afsat 400 mio. kr. til refusion af bl.a. 50 pct. af lønnen til de hjemmehjælper,